

KORTIL

RASPO
R ED
SL UČ
AJNO STI

RADOVAN
KUNIĆ

8. —
24. 5. 2025.

RASPORED SLUČAJNOSTI

U novoj epizodi iz serijala „Izložbe Radovana Kunića“ glavno mjesto radnje poprima Galerija Kortil u kojoj je postavljena nova Kunićeva samostalna izložba u Rijeci. Riječkoj, a i široj publici izložena je skupina radova koja je nastala u zadnjih šest godina. Većinom su to ulja na platnu respektabilnih dimenzija koja svojom kompletno ispunjenom podlogom i tehničkom vrsnoćom manipuliranja kistom zaokupljaju pažnju, ne samo posjetitelja i ljubitelja umjetnosti, već i letimičnih pogleda s ulice. Izložbom „Raspored slučajnosti“ predstavljeni su radovi koji su nastali u sklopu zrele stvaralačke faze, u kojoj se jasno ocrtavaju glavne karakteristike Kunićevog slikarstva: horror vacui, vegetacija, slučajni proizvodi ljudske konzumacije/opsesije postavljeni u kontradiktornom kontekstu, nijansiranje boja te skrivene poruke integrirane u kompoziciju. Osim vidljivih/površinskih postoje i unutarnje karakteristike rada koje postaju vidljive tek nakon određenog vremena praćenja razvoja umjetnikovog opusa. Kako umjetnik sazrijeva kao osoba, tako se recipročno povećava kompleksnost njegovog teorijskog istraživanja. Kunić pristupa tvorbi slike na studiozno istraživačkoj razini na kojoj gradi sliku misao po misao, sloj po sloj. Posvećuje puno pažnje istraživanju početne ideje te ritmu kojim gradi

Nakladnik: HKD / Galerija Kortil
Za nakladnika: Edvin Liverić Bassani
Voditeljica galerije: Ivana Lučić
Autor izložbe: Radovan Kunić
Kustos: Zlatko Tot
Lektura: Leksiko
Grafičko oblikovanje: Studio GLAZAR
Tisak kataloga: Adria print
Rijeka, svibanj 2025

Izložba je ostvarena zahvaljujući financijskoj potpori Grada Rijeke, Primorsko-goranske županije te Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

Naslovnica: ISO 800, 152 x 129 cm, ulje na lanenom platnu, 2025.

primorsko
goranska
županija

sliku stvarajući kompozicije koje nikada ne nameću određeno mišljenje, već indikativno upućuju promatrača na povezivanje tragova i donošenje osobnih zaključaka. Taj prirodni proces razvoja, koji možemo okarakterizirati kao eksperimentalan proizlazi iz odnosa subjekta, u ovom slučaju Kunića, i okoline, koji se logičkim slijedom formira u kompoziciju slike. Upravo kroz logiku eksperimentiranja ili eksperimentalnu logiku Kunić dolazi do završne forme, koja nije nikada identična početnoj ideji.

Sukladno tome promjene su vidljive i golim okom. Dijapazon radova je upotpunjen korištenjem svjetlijih tonova, što je posebno primjetno na novijem radu „Signal, Signal“. Nijanse bijele boje koje nose nazive od Alabaster, Ricotta, Tofu do Basmati i Egg White formiraju novi prostorni kontekst kojemu Kunić posvećuje pažnju. Vegetacija je i dalje glavni protagonist priče među čijim se granama prekrivenim snijegom skriva subliminalna poruka. Promjena vegetacije, odnosno pozadine, nije ništa novo, s obzirom na to da Kunić u svojim radovima eksperimentira s biljem iz raznih kutaka svijeta kao i morskih dubina, samo što je u ovome radu otišao u hladnije godišnje doba, čime stvara referencu i relaciju na prijašnji ciklus, „Četiri godišnja doba?“. Spoj krošnji zatrpanih snijegom i prodirućeg svjetla tvori scenu distorzije kakvu znamo (ili smo znali) vidjeti na TV ekranima kada se pojavi „snijeg“ kao rezultat lošeg prijema televizijskog signala. Između sve te

smetnje ipak se očitava skrivena poruka – signal, koja promatrača vodi na daljnje preispitivanje današnjeg protoka informacija. Sama riječ, kao najmanja jedinica jezika koja nosi značenje, predstavlja Kunićev literarni input u službi reprezentacijske svrhe.

Na drugoj strani galerije, na prepoznatljivoj zelenoj pozadini, počeli su se pojavljivati novi unosi boje poput oker i bakreno crvene. Je li to neka nova vrsta iz svijeta flore koja je pronašla svoje mjesto u radu „ISO 800“? Niti crvene boje linijski se protežu kompozicijom ne narušavajući zeleni sklad, već paralelno obitavajući uz njega. Scena je ista, samo se percepcija pogleda promijenila. Naime, Kunić koristi prikaz slike gledane na displayu kamere, točnije kroz jednu od njezinih postavki, te implementira „novonastalu“ vegetaciju u poznati kontekst. Kako umjetno oko stroja vidi boje, konture i linije odražava se u drugačijoj boji i teksturi gledanog. Završni rezultat je scena dvostruke realnosti u kojoj se isprepliću dva različita pogleda – onaj prirodni i onaj umjetni. Uz strelovit rast umjetne inteligencije i alata kojima se ton, slika i tekst mogu manipulirati, približavamo se zabrinjavajućoj razini pitanja prezentacije, zbog koje nismo više sigurni što gledamo, slušamo ili čitamo. U vremenu kada tehnokracija doživljava trenutak „renesanse“, Kunić na tradicionalni način, uljem na platnu, potiče promatrača da sam procijeni gdje je nastao šum u komunikaciji, ako je uopće do njega došlo.

Zlatko Tot

SIGNAL, SIGNAL
152 x 129 cm / ulje na lanenom platnu / 2025.

KIŠA METEORA 1.2
30 x 24 cm / ulje na lanenom platnu / 2024.

KVANTNA UPARENOST
80 x 60 cm / ulje na lanenom platnu / 2024.

GALERIJA KORTIL

PARCELACIJA
36 x 24 cm / ulje na lanenom platnu / 2024.

RASPORED SLUČAJNOSTI

RADOVAN KUNIĆ rođen je 1987. u Rijeci. Godine 2012. diplomirao je kiparstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Pored slikarstva, kao konstantne umjetničke preokupacije, koristi i medije poput animacije, videa i instalacije, čije odnose istražuje u kontekstu galerijskog ili vanjskog javnog prostora. Sudjeluje na međunarodnim simpozijima i rezidencijama (Belgija, SAD, Njemačka) te izlaže na brojnim skupnim i samostalnim izložbama. Dobitnik je više nagrada i priznanja, a njegovi se radovi nalaze u javnim i privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu. Od 2015. radi kao asistent na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci te je član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika.